

შირაკი

SHIRAKI

www.open.ge

გამოწეული 1937 წლის
არაოფიციალური მუნიციპალიტეტის განვითარების
მინისტრის მიერ

№45 (9.759)

26 მოედანი-3 ბათუმი 2016 წელი

ფასი: 50 თავისი

ფონდების გამოცემა

შეცველა

GIZ-ის

ცარმომაღალებრივი განვითარების

მიზანი

დანაშაული
თუ
სასჯელი?

მოგავალი 4 ცელი კახეთიში ინფრასტრუქტურის

მიზანი

მიმართულებით მიგვმედოვანი იქნება

ფოთლების წვა
200 ლარით
ისჭერა

მიზანი

მიზანი

„ვეფხისტყაოსანი“
სამრეკლოს
ცენტრი

შემცირებული
სილარიპე -
სილარიპის
გაზრდილი
აღმა

მიზანი

კულტურის
სახლი 50
ცლისაა

მიზანი

ჩვენი სამშობლოს ლაპირინთებში...

გვიანი შემოდგომის 25 წლებრივი იქნა შერჩეული N3 საპატიო ბალში 5-6 წლიანთა ჯგუფის ხელმძღვანელ ნანა სეგნიაშვილის მიერ ლია მეცადინებისთვის „საქართველო“ დარბაზში ფეხაკრეფით შემოდის 28 ბაგშვი და ფეხმორთხმით იატაკზე სხდებიან, მათ წინ ნანა მასნავლებელი ჩამოუჯდებათ ბურთით ხელში და ასე თამაშ-თამაშში იწყება პედაგოგია და ბაგშვებს შორის დისკუსია.

რიგ-რიგობით და სხარტად პასუხობდება: - ჩვენი სამშობლო საქართველოა, მისი დედაქალაქი კი თბილისი, მას ადრე მეუჯები მართავდნენ, დღეს კი სახელმწიფოს მეთაურს პრეზიდენტი ჰქვია, ჩვენი ქვეყანა გამოირჩევა ეკლესია-მონასტრების სიმრავლით, სტუმარ-მასპინძლობით, კარგი კლიმატითა და ლამაზი ადამიანებით, იგი ამჟამად მრავალეროვანია, მას მეზობელი ქვეყნისგან ნართმეული აქვს

რა ჰქვია ჩვენს ქვეყანას, როგორი სახელმწიფო ბრძოლი წყობა იყო გასულ საუკუნეებში და როგორია დღეს, რა ვიცით ჩვენი სამშობლოს შესახებ, რით გამოირჩევა იგი? - ეკითხება ჰედაგოგი ბაგრევებს და ისინიც ტერიტორიები... ეს პასუხთა არასრული ჩამონათვალია. შემდეგ დარბაზის კედელზე დამონტაჟული ტელევიზორის დიდ მონიტორზე აღსაზრდელები მეფე ფარნავაზიდან ინყებენ მაყურებლებისთვის მეფების

გაცნობას, გვიამბობენ, რომ ქართული დამწერლობა მან შემოილო, ქვეყანა გააძლიერა და გაავრთოან. ამის შემდეგ ქვეყანაში ქრისტიანობის გამავრცელებელ წმინდა ნინოსა და მეცე მორიანზე გვესაუბრებიან, მას ვახტანგ ვორგასლის მიმოწოდების და თბილისის დაარსების ისტორიასაც კიდევ ერთხელ შეგვახსენებენ. არც დავით აღმაშენებლის მეფობის ხანა დარჩენიათ ყურადღების მიღმა პატარებს და მისთვის საქებარ სიტყვებს ამდენი საუკუნის მერე კიდევ ერთხელ გაიმეორებენ. რატომ ეწოდა აღმაშენებელი, რატომ აღიარეს წმინდანად, სად არის დაკრძალული და რა აწერია საფლავის ქვაზე. გულისამაჩუყებელი იყო დავითის ანდერძის მოსმენა ამ პატარებისგან, რომელთაც, ალბათ, სულ მცირედი ნაწილიც არ ესმით ამ სიტყვების დიადი მნიშვნელობისა, მაგრამ, სამაგიეროდ ეს სიტყვები ესმის მათ ყურს და მეხსიერებას, სადაც ის ღრმად ილექტურა და არავრ ვიცით, თავის ნაყოფს როდის გამოილებს, მაგრამ პატრიოტული სულლისკვეთებით აღზრდილი ბავშვი რომ აუცილებლად სამშობლოს მოყვარული იწება, ამაზე კითხვის ნიშანი არ დაისმის.

ჩვენი სამშობლოს სა-

ამაყო დროშისა და ჰიმნის შესახებაც გვესაუბრნენ პატარა ალაზრდელები და ახალი ვიდეო როგორის „ჩემი საქართველო აქ არის“ ფონზე დაამზადეს პალიკაციური ნამუშევარი „ეროვნული დროშა“, შეასრულეს საგალობრელი „უფალო ღმერთო“ და გაკვეთილი დაასრულეს საქართველოს ჰიმნით.

ლია მეცადინეობას ესწრებოდნენ ქალაქის ოთხივე ბაგაბაღის ცედაგოგები, რომლებმაც მაღლობა გადაუხადეს ნანა მასწავლებელს ასეთი მრა- მომგები პედაგოგი, რომელიც, დარწმუნებული ვარ, კიდევ უამრავ თაობას დააფრთხიანებს.

ଶ୍ରୀ କରୁଣାରୂପ(ମୁ)

ცლის ყველაზე გთავარეჭდავი ღიმილი

ამბობენ, შემოდგომა წლის ყველაზე მთამბეჭდავი ღომილია, იგი გაზაფხულის, ზაფხულის და ზამთრის ერთობლივი მოზაიკაა. ამიტომაცაა, რომ ბავშვებისთვის შემოდგომა ყველაზე ლამაზად აღიქმება და ყველაფერი ისეთივე გემრიელი და ლამაზი გამოდის წელიწადის ამ დროს, როგორც თავად შემოდგომაა ჩაპატული. საინტერესო ღია გაკვეთილი ჩაატარა შემოდგომის თემაზე დამამთავრებელ ჯგუფში დედოფლისნებაროს N2 საბავშვო ბაგა-ბაღის პედაგოგმა ეკა წიკლაურმა. აღსაზრდელები მაგიდებთან ჯგუფ-ჯგუფად ისხდნენ და თითოეული მაგიდის წევრი ერთმანეთს ეჯიბრებოდა პედაგოგის მიერ კალათიდან ამოღებულ

ლალი მესრიგვილი

ჰეთი, ბავშვების ბის ღებოვანი...

ოქტომბრის ცივი, წვიმიანი დღე იდგა. მორიცებით, თითქოს უხალისოდ ივსებო-და საბანკეტო დარბაზი თმა-შევერცხლილი ადამიანებით, დიდი დრო იყო გასული მას შემდეგ, რაც სკოლის კარი გა-მოიხურეს, ცხოვრების ფერ-სულში ჩაებნენ და აქეთ-იქით გაიფანტნენ. თითქოს დაა-ვიწყდათ კიდეც თანაკლასე-ლები რომ იყვნენ. ახლა კი, 45 წლის შემდეგ, მხარი აუბეს ციცინო ცხადაძის ინიციატი-ვას, შეკრებილიყვნენ, მოფე-რებოდნენ ერთმანეთს, ერთად გაეხსენებინათ სანუკვარი ბა-ვრობა.

დღიას, ისინი სოფელ გა-
მარჯვების საშუალო სკოლის
1971 წლის კურსდამთავრე-
ბულები არიან. როცა ყველა
მომსვლელმა თავი მოიყარა,
სულრას შემოუსხდნენ, თა-

ექლოც დაიღია, ლალი სე-
ფიაშვილი ბათუმიდან, ციცი-
ნო ცხადაძე კი თბილისიდან
რომ ჩამოიყანა მათ სანხა-
ვად. ბაგშვილის დროინდელი
სიმღერებიც იმღერეს, მერე
რა, რომ ზოგი ტექსტი და-
ვიწყებოდათ, მთავარი ხომ სი-
მღერის სურვილი იყო.

პირველად საცეკვაოდ
ლამარა ზურაშვილმა გაბე-
და გასვლა; მკლავი გამაღლეს
გურამ შავლაშვილმა, ვაჟა
ჯავახიშვილმა, არც რძლე-
ბი ჩამორჩნენ და საარაკოდ
მოილხინეს. მოგონებები არ
ელეოდათ მარინე ღორაშ-
ვილს, კაკო ზარიძეს, ავთან-
დილ არაბულს, თემურ
ფიროსმანაშვილს, გულისტ-
კივილით გაიხსენეს უდროოდ
დალუაული თანაკლასელები, ტარიელ ღორაშვილი, კაკო
ნიკლაური, ელდარ გოგოჭუ-

ରୀ, ଲାଲୀ ତାରାଶ୍ଵିଲୀ ଶେଶାନ୍ତ-
ଦ୍ରବ୍ୟାରୀ ଡାଲ୍ପିଏ ଦା ମାତରାନ
ଦାକ୍ଷାଶ୍ଵିର୍ଯ୍ୟବୁଲୀ ମୋଗନ୍ଦେଖ୍ୟ
ଗାନ୍ଧୀଶ୍ଵରେବେଳେସ . ଶେଖ୍ୟର୍ଦାଶ ରାମ-
ଦ୍ୟମନ୍ତିରୀ ତାନାକୁଳାଶ୍ଵେଲୀ ଅକ୍ଷମଦା,
ରନ୍ଧମଲ୍ଲେଖ୍ୟାତ୍ମକ କ୍ଷେତ୍ରିକ ଉୟୁଦ୍ଧମାର୍ଗ-
ତଥାମ ଥୋଗ୍ସ ସାମନ୍ଦର୍ଲିଙ୍ଗ ଦା-
ଅତ୍ରମୁକ୍ତବ୍ୟବିନା, ଥୋଗ୍ର ଦାକ୍ଷଵରିତ୍ୱଦା
ଏବଂ ଶ୍ଵେତମହିମାର ଦେବାଦ ଆଜ୍-
ତ୍ରିର, ଗାନ୍ଧୀଶ୍ଵରେବେଳେସ ଗାରଦାତ୍ତବଲୀଲୀ
ମାସନ୍ଦାବଲ୍ଲେଖ୍ୟବ୍ୟବିନାତ୍.

ଶ୍ଵେତମହିମ ପାରଗା ବ୍ୟବୀଶ ଗାରଦା-
ଶ୍ଵେତମହିମ ପାରଗା, ମାତ କି ଏରତମାନ୍ତେ-
ତି ଏକ ଏତମନ୍ଦରଫାତାତ. ଶ୍ଵେତମହିମ ପାରଗା
ଗାନ୍ଧୀଶ୍ଵରେବେଳେସ ଗିର୍ବା ଶମ୍ଭୁବିନ୍ଦୀଲୀଲୀ
ଦାକ୍ଷାଶ୍ଵେତିବୀ ଦ୍ରଦ୍ଵେ ଦାଫଗାର ଦା
ଗାରଦାଶ୍ଵେତିବୀକ୍ଷେ, ରନ୍ଧମ ମେଗର୍ଜେ
ଦ୍ରଦ୍ଵେ ମିଳେ ରଜାଶଶି ଗାରଦାଶ୍ଵେ-
ଲେଶ୍ଵରେବେଳେ କ୍ଷେତ୍ରକ୍ଷେ. ଶ୍ଵେତ ମରବା.
- ଏବଂ ରନ୍ଧମ ଶ୍ଵେତମହିମାରୀଶ ନା-
ଦ୍ରବ୍ୟାରା ମେଲାମ୍ଭ ଶ୍ଵେତମହିମା ଲିଲାମହିମ
ଗିର୍ବାରା ଆଶମିନାନ୍ଦ ଦା ମହିମ-
ନୀର୍ମାଣ ଶିଳମହିମାରୀଶ ମରବା
ମାମିଶ ମେଗର୍ଜେଶଶିବୀଶ, ନିଃଶ ନିଃ-

„ჰეი, ბავშვობის დღეებო,
დაპრუნდებოდეთ ნეტავ!“

ଟାଇମ୍ ପାତ୍ରିକାଙ୍କରୀ

„გმირებო, თქვენი მარჯვენამ ვაზის კონა დაწირა!“

თითქოს მთელი შემოდგომის ხევასა და ბარაქებს იმ ერთ საკლასო ოთახში მოეყარა თავი. მერხებზე თეთრი სუფრები ქათქათებდა, მასზე ქართული ტრადიციის მიხედვით შემოდგომის ხორაგი ლამაზად იყო განთავსებული, თვალსაჩინოების უკეთესად წარმოდგენისთვის მშობლებს სხვადასხვა ზომის და მოყვანილობის თეთრი, სერი და შავი პურები მოუტანიათ. შოთი, ლავაში და თქვენ წარმოიდგინეთ აგურა პურის გამოცხობაც კი მოუთხოვთა პედაგოგს, რომ პურის ეს სახეობაც თვალის ერევლეთი, თამარ მეფით, დავითით, ექვთიმე თაყაიძევილით, ვაჟათი, ვახტანგ გორგაბალით, პასუხობენ მოსნავლები და უფრო მეტი სიამაყე გეუფლება გულში, როდესაც იცი, რომ ჩვენმა მომავალმა თაობამ უკვე იცის, თუ ვინ იყვნენ ისინი. აქვე დასძინეს, რომ წლევანდელი წელი შოთა რუსთაველის წლადა გამოცხადებული.

პედაგოგმა გოგონებისგან საშინაო დავალებად მიცემული გამომცხვარი ნამცხვრები მოიკითხა. შემდეგ სათითაოდ გამოყვანა ისინი და მათი ნამცხ-

ჯიშის ღვინოს მაზადებენ. ეს ყველაფერი ჯაში საინტერესო კოლაჟს გვაძლევდა, იმდენად შეკრული და ჯაჭურად იყო გადამზული თემები ერთმანეთთან, რომ მთლიანობაში ერთ, სერიოზულ დისერტაციას ჰქონდა დაცულს პურის და ვაზის ჯიშებზე.... და დასკვნითი ეტაპი, მოსწავლე ბიჭებმა საინეტრესო გაკვეთილი „ვაზის სიმფონია“ ფიალებით წარმოთქმული სხვადასხვა სადლეგრძელოთი დაასრულეს. აქ ლექსად და ლამაზი სიტყვებით დაილია დედის, დედის ცრემლების, სამშობლოს, საქართველოს, სიყვარულის, კოცნის, ვაზის და ღვინის სადლეგრძელოები. არაჩვეულებრივი დღე იყო, დახუნძლული შემოდგომის ბარაქითა და სიტყვავაზმული, მრავლისმომცემი მასალებით. გაკვეთილს მთლიანობაში გასდევდა პატრიოტული გრძნობა, რადგან პურისა და ღვინის ქვეყანაში, სადაც ამ ორ სიმბოლურ სითხესა თუ ქრისტეს ხორცე საუბრობენ, იქვე იჩენს თავს სისხლის ყივილი, რომელშიც ჩვენი ქვეყნის სიყვარული გვაქვს გამჯდარი. ეს ორი ნივთიერება ხომ სიმბოლურად ჩვენს სამშობლოსთანაა გაიგივებული, ჩვენი მიწის სიყვარულთან

ერთი შევლებით მაინც გაეცნო თავისი მოსწავლებისთვის. გოგრა, სიმინდი, ხორბალი, ფქვილი, ქერი, ლვინო, ჭურები, ყანები, ფიალები და დოქები... თვალებს მჭრის ქართული სუფრის ლაზათი და მშვენება ვაზის ფოთლებიანი ყურძნის აკიდოები. იმ დღით დედოფლისწყაროს პირველი საჯარო სკოლის პედაგოგი მარინა ინა-სარიძე თავის მოსწავლებს, მესამე ბ)კულასის ქართული ენისა და ლიტერატურის განაყოფს, ლია გაკეთოლს უტარებდა. წარმოუდგენლია იმ სილამაზისა და ფანტაზიის აღწერა, რა გაფორმებაც იმ დღით მისა აღსაზრელების თვალებმა ნახეს. ლია გაკეთოლის მთავარი თემა შემოდგომა და კერძოდ მათ მიერ შესწავლილი შოთა ნიშნიანიძის ლექსი „ვაზის სიმფონია“ გახლდათ. სწორედ ამიტომ გააკეთა აქცენტი პედაგოგმა შემოდგომის მინურულს ვაზისა და ხორბლის ჯიშების წარმოჩენაზე და ამ ორ დიდ სიმბოლოზე ლია გაკეთოლის ხორცშესხმა. მას სურდა, თავის მოსწავლებს აქცანტე შეესისხლორცათ ჩვენი ერისა და ტრადიციების ორი მთავარი ნიშა, როთაც ქართველობა დღემდე ამაყად გაჟყურებს თანამედროვეობას, ეს გახლავთ პური ჩვენი არსობისა და ლვინო, სისხლი ჩვენი იესო ქრისტესი.

- ჩვენი გაკვეთილი იქნება
მრავლისმომცუმი, ინფორმაციუ-
ლად დატვირთული, სიახლეე-
ბით გაჯერებული, მხიარული,
საზრიანი და ბევრისმომცუმი,
- ამბობენ ბავშვები და ინყებენ
იმ დიდი ქართველების, დიდი
მამულიშვილების გვარებისა
და სახელების ჩამოთლას, ვინც
დღემდე მოიტანა ჩვენი ქვეყანა
და ვისითაც ამაყობს ყოველი
ქართველი.

რითი ვართ ქართველები
მდიდრები და ამაყები? - კითხვას
სვამს პედაგოგი, მოსწავლები
კი, ხელისაწევით პასუხობენ,
ილიათი, აკაკით, ნიკოლოზ ბა-
რათაშვილით, რუსთაველით,

და ეს კიდევ უფრო აათმაგებდა
იმ გრძნობათა ემოციურ ფონს,
რასაც მარინა მასწავლებლის
მოსწავლები ჩვენს წინაშე ამ
თავისი ინიაზირებით ახდინისტენ.

საპატიო სტუმრებს შორის

გახლდათ მეღვინე, „ლვინოვ ქართულო გონაშვილისა“ მარნის მეპატრონე ბატონი გოდერძი გონაშვილი. მან აუსწა ბაშვებს, რომ შრომა არასოდეს არ არის დასაძრახისი, პირიქით შრომა მიიყვანთ მათ სწორ და ჭეშმარიტ გზასთან. — „მე ცხოვრების გზაზე ბევრი რამ გავიარე, ალფროვანებას ვერ ვმალავ თქვენი მოსმენით, არ ველოდი ამისთანა გაკვეთლს, ანდა, ამისთანა ბაშვები თუ დამხვდებოდით, მოლოდინს გადააჭარბა აქ მოსმენილმა და მადლობა მინდა გადაგიხადოთ, როგორც თქვენ, ასევე თქვენს პედაგოგს მარინა ინასარიძეს. ახლა კი, მოგიყვებით ჩემზე. რაც მე, თქვენმა მონა-მორჩილმა გავიარე ცხოვრების მანძილზე, მე მინდა იგივე გირჩით თქვენც, აუცილებლად გქონდეთ მიზანდასახულობა დადებითისკენ, რა თქმა უნდა. პირველ რიგში თქვენთვის მონოდებაა სწავლა, შემდეგ უნდა ჩამოყალიბდეთ

-,, ექვი, მეურნეებო, რა ვწნა, მეცნობით, ღმერთმანი,
გუშინ იყო თუ წარსულში, რამდენჯერ ჟევხვდით ერთმანეთს!-
ომშიც, შრომაშიც თქვენს საქმეს მისდევთ და მიეტევებით
- აჰანდე, ლეგა ბიჭები - ნაღდი კაზელი დევები... “
შ. ნიშნიანიძე

რომლებსაც ერთ სახვადასახვა დარგში გაითაროთ თქვენი გონიერება, გრძელოთ სწავლა, ცხოვრები ჩადოთ თქვენი პოტენციალი და ამით თავი გამოიჩინოთ უვინეობა იქნება, თუ სხვა ურგო. ყველაფერს უნდა შეგულად მიდგომა. მე მინდათ მართლები თქვენი საქართველოს და უფროსების ართ!“-აქვე ბატონმა გოდერ-საინტერესოდ და დაწვრილით აუსნა ბავშვებს ღვინის მზადების და თავის საქმიანის შესახებ. „მე შემიძლია ხერათ ღვინის წარმოშობა, გიმარტავთ, რომ ღვინოს ყურძნის ტკბილი, ღვინოს სხვადასხვა. საქართველო-თავადვე აღნიშნეთ 500-მდე არიგენული ჯიშა, მე მეიმე-ა, რომ თქვენ გაიზრდებით 500-ვე ჯიშზე დამზადებთ ნოს, ღვინო რომ დამზადო სთვის წინასწარ უნდა იცო-მედვინებ, თუ რა ღვინის ადებს. მაგალითად შერალი ნო მეტად გავრცელებულია, თ თქვენ, თქვენი პაპების მამების მარნებში როგორ დოიბა ოვნო და აობათ დამუშავების პროცესში ვასხამ ბოთლებში, ორლიტრიანებში, ხუთლიტრიანებში და ასე მიდის თბილისის სუპერმარკეტების ქსელში. ამ დარგმა, რომელიც ქართველთა ტრადიციული საქმე იყო, მოიზიდა ტურისტები, მოდიან ჩემთან სხვადასხვა ქვეყნებიდან, ფიჯის ქვეყნებიდან, ჩინეთიდან, იაპონიიდან, კორეიდნ, ალარ ვსაუბრობ რუსეთის და ევროპულ ქვეყნებზე. ყველას აინტერესებს, როგორ მზადდება ქვევრის ღვინო, ეს ქვევრები ხომ მინაშია განლაგებული, იმათ უკვირთ, სამი ტონის მოცულობის ქვევრი მინაში როგორ არისო, მაგრამ ჩვენმა წინაპრებმა შემოგვინახეს ეს ტრადიცია და ამას დიდი დაფასება აქვს დღეისათვის. ამ საქმიანობამ, ჩემი დარგის სიყვარულმა, მისადმი ასეთმა დამოკიდებულებამ, დღემდე სწავლაში გამალევინა ცხოვრება, მინდა რომ შევისწავლო, ვიცოდე, თუმცა არ მაკლია ცოდნა, მე ხომ მთავარ მედვინედ ვმუშაობდა, აქ ჩვენს ქარხანაში. იარა ამ გამოკიდებამ, იარა და დღეს წარმოადგიობით. როგორც აპ-

დემიკოს, ტრადიციული
დვინის შენახვისა და გა-
ვრცელებისთვის მომე-
ნიჭა აკადემიკოსის წო-
დება. მე მიზნდა გითხრათ,
რომ ცხოვრება ამად ნა-
მდვილად ღირდა და გირ-
ჩევთ თქვენც, რომ ნუ
შეგეშინდებათ შრომის,
სწავლეთ, იშრომეთ და
აუცილებლად მიაღწევთ
საწადელს, “ა-ლნიშნა ბა-
ტონმა გოდერძი გონაშ-
ვომის”.

კულტურას ესწონებას სკოლის დირექტორი ეთერ თათარაშვილი, რომელმაც ასევე უმაღლესი შეფასება მისცა ღია გაკვეთილს. — „მე პირადად ბევრი რამ ვიცოდი ქართული ლვანის და პურის შესახებ, მაგრამ კიდევ უფრო ბევრი ინფორმაცია მომაწოდეს ამ ბავშვებმა, ამისთვის პირველ რიგში მადლობა მინდა გადაგიხადოთ თქვენ, ბავშვები, და შემდეგ მარინა მასწავლებელს, რომელმაც უდიდესი შრომა ჩადიოთ თქვენი კარგად წარმოჩენისთვის. გაკვეთილი მართლაც როგორც თავად აღნიშნეთ დასაწყისში, სახალისო, საინტერესო, ბევრისმომცემი და ინფორმაციულად დატვირთული იყო. მე მჯერა, იმდანად შთამბეჭდავი იყო ეს ყველაფერი, რომ არასოდეს დაგაფინანსებათ დღევანდელი დღე და დღევანდელი გაკვეთილი, ძალიან დიდი მადლობა ამისთვის. მაქს დიდი იყიდე, თქვენ ამ ტემპს შეინარჩუნებთ და ალბათ მხოლოდ სკოლას კი არა, ისეთი წარმატებულები, სასახელო ვაჟკაცები და გოგონები იქნებით, რომ რაიონს და საქართველოს ასახელებთ. — აღნიშნა სკოლის დირექტორმა ეთერ თათარაშვილმა.

ნარმატებები და დაფასება ჰა ჰექონდეთ მუდამ მარინა მასწავლებელს, როგორც პედაგოგს და მის მოსწავლებელს, რომლებსაც წინ დიდი გზა აქვთ სავალი.

ლალი მესრიშვილი

